

komsten zouden elk jaar op dezelfde plaats gehouden worden, om de eenheid te bewaren. In dien tusschentijd zouden de Koning van Engeland en de Prinsen van onze Confessie verzoeken, dat de Luthersche vorsten en Kerken enkelen van hun doctoren en predikanten naar de volgende Synode zouden zenden, om te trachten met hen saam te werken ten einde tot vereeniging onderling te komen. Op welke wijze dit zou kunnen geschieden werd dan uitvoerig aangegeven. Lukte het tot die eenheid te geraken, dan zouden de namen Luthersch en Calvinistisch wegvallen en men alleen hebben Eglises Chrétiennes Reformées. En als God dit zoo heilige werk aldus gezegend had, dan zou het tijd zijn om ook de Kerk van Rome uit te noodigen zich met ons te verzoenen, al was er weinig kans op, dat dit slagen zou, omdat de Paus geen Synode wilde, dan waar hij zelf presideerde.

Hoe goed dit plan ook bedoeld was en al getuigde het van warme liefde voor het herstel van de eenheid der Christelijke Kerk, Hales, de Engelsche afgevaardigde op de Synode van Dordt had toch geen ongelijk, toen hij bij het hooren van dit plan zei, dat de Fransche vernuften wel zeer actief en productief zijn in het maken van plannen, maar al te veel inbeelding hebben wat de uitvoerbaarheid dier plannen aangaat ⁴²⁾. Niet alleen dat aan Du Moulin de realiteitszin ontbrak, maar hij was ook om die eenheid te bereiken bereid te veel concessies te doen.

Du Moulin had zeker weinig voorzien, toen hij voor zulk een internationale Synode Zeeland als de meest geschikte plaats aanwees, dat vier jaar later metterdaad zulk een internationale samenkomst van de Gereformeerde Kerken wel niet in Zeeland maar dan toch in ons Vaderland, zou gehouden worden, welke op last van de Generale Staten en van Prins Maurits 13 September 1618 te Dordrecht samenkwam. Het is de vierde, de meest succesvolle maar helaas ook de laatste poging geweest van Gereformeerde zijde om het Katholiek karakter onzer Gereformeerde Kerken tot openbaring te brengen door het houden van zulk een oecumenische Synode, waarop ik ten slotte u wijzen wilde, al zal ik, waar de geschiedenis der Dordtsche Synode bekend genoeg is, dit slechts in korte trekken doen.

Het plan om met het oog op den ernst der leergeschillen, die de Kerken in ons vaderland beroerden, een Synode te houden, waarbij ook met de buitenlandsche Kerken zou geraadpleegd